

زمان پایان یک حسرت ۲۶ ساله

می تواند به راهها و مقاصد دور در این جام بیانند. آبی های تهران هم یک تیم «مفت باز» در این مرحله از مسابقات نیستند.

قانون مساعدی که قدرش را ندانسته ایم

از ۵ سال پیش که AFC در تصمیمی بحث برانگیز (و شاید باهدف سهم قائل شدن برای هر دو سمت شرق و غرب قاره) بر خورد تیم های آنان را با یکدیگر تا قبل از فینال غیر ممکن ساخت بهترین شرایط برای تیم های ما ایجاد شد تا بدون سرگشتگی ناشی از رویارویی با تیم های تشکیلاتی تر شرق قاره لااقل طعم فینالیست شدن در این جام را بچشند و همین که نتوانسته اند از این موقعیت سود جویند و (با احتساب فرمول برگزاری «دغامی» این مسابقات در قبل از آن تاریخ) ۷ سال است که از حضور در فینال بازمانده ایم نشانگر تمامی کوتاهی های اغلب پنهان مانده مادر بهترین جام باشگاهی قاره است. طی این مدت استقلال و پرسپولیس هر کدام یک بار به نیمه نهایی رسیده اند اما آبی های پایتخت در سال ۲۰۱۳ در چنین مرحله ای به رغم در اختیار داشتن تیمی که آن را کهکشانی می انگاشتند، تسلیم افسی سئول شدند و پرسپولیس هم فصل پیش همزمان با روشن شدن تبعات الحاق کوتاه مدت و فاجعه وار مهدی طارمی به ریزه اسپور ترکیه چنان وارفت که توسط یک الهلال بسیار قوی تر از امسال به کلی خرد شد.

نزول رقبای سخت ما

امسال می تواند قصه ای تازه برای ما سروده شود. استقلال به همت شفر به کلی متفاوت با تیمی است که فصل پیش در دیدار با العین به تاراج برده شد و وصف پرسپولیس را پیشتر نیز آوریم. مسئله دیگری که فوتبال ایران را به فرجام مسابقات امسال لیگ قهرمانان آسیا خوشبین می سازد، نزول برخی رقبای سخت و قوی مادر غرب قاره است. عربستان الهلال را بی جان تر از همیشه در قعر گروه استقلال باخت و هر چند الاهلی را در مقام سرگروه دسته تراکتور سازی راهی مرحله بعدی کرد اما الاهلی امسال چند درجه ضعیف تر از الهلال فصل پیش نشان داد که تافینال پیش رفت و به همین سبب حذف شد و اماراتی ها هم دور از گذشته دور و نزدیک خود افزایش هایی داشته اند و با این که العین باز بالا آمد اما کیفیات برتر فصل گذشته را نداشته و حذف شد و الجزیره حتی از یک «پرسپولیس قدری نزول کرده» نازل تر نشان داد. در این میان فقط قطر است که تبدیل به «عربستان جدید» غرب آسیا شده است. از جانب این کشور کوچک خاور میانه ای الدحیل تنها تیم امسال بوده که هر شش بازی اش را در مرحله گروهی فتح کرده و در این راه دوباره تیم قلعه نوعی را شکست داده است، السد همانی است که پیشتر از آن یاد کردیم و حتی الغرافه که در گروه تراکتور سازی بود و مثل این تیم حذف شد، تیمی قدر و استخوان دار نشان داد.

دست های باز استقلال

شواهد فوق به مامی گویند اگر پرسپولیس و استقلال نهایت همت تمامی تکنیک های خود را به کار گیرند شاید برای اولین بار از زمان فینالیست شدن ذوب آهن در آسیا (سال ۲۰۱۰) به چنین مرحله ای برسیم و برای فتح جام قهرمانی با نماینده اول شرق آسیا بجنگیم. تجربه های مکرر منجمله دیدار الهلال با اورا و روز ژاپن در فینال سال پیش و نتیجه ای که حاصل آمد (قهرمانی اورا) تاکید تازه ای بر این واقعیت تلخ بود که چنین رودر روی هایی اصلا آسان نخواهد بود اما این حریفان پر پشتوانه شرق آسیایی نیز شکست ناپذیر نیستند. فراموش نکنیم که هر چند دست پرسپولیس برای تقویت خود فعلا به حکم فیفا بسته است اما استقلال می تواند برای مرحله یکچهارم نهایی به بعد نفر گیری های تازه خود را تجدید سازمان کند و اگر در این زمینه کوتاهی کرده تقصیر خودش است.

کار برای رقبای سخت است

البته برای فینالیست شدن و اول شدن در غرب آسیا هنوز باید از سد قطری ها به پرواز در آمده گذشت و این آسان نیست اما عبور آنها هم از سد ماسهل نخواهد بود. این سالی است که شاید برای مایی که از زمان قهرمانی «پاس فیروز کریمی» در آسیا فقط داغ دل های تازه و مکرر داشته ایم، زمان پروازی مجدد و بس شیرین و هنگامه رستگاری باشد.

پس از ۲۶ سال حسرت کشیدن در فوتبال جام قهرمانی باشگاه های آسیا بنظر می رسد امسال بیشترین بخت را برای رسیدن به نقطه ای رفیع در این رقابتها داریم.

نتیجه رو بارویی اردیبهشت ماه استقلال و ذوب آهن که بر د آبی های تهرانی بود و پیکار احتمالی سرخابی های پایتخت هر هنگام که شکل گیرد امسال اکثر نمایندگان ما به گونه ای بازی کرده اند که از آن بوی انجام کار های مهم می آید. تراکتور سازی البته اسباب تاسف شد اما استقلال در گروهی اول شد که تصور می رفت محل حذف آرزو هایش باشد، پرسپولیس در گروهی پیشتازی کرد که السد قطر در آن فوتبالی بالاتر از سطح آسیا ارائه کرد و ذوب آهن از گروه بالا آمد که الدحیل قطر دست به یکی از کارهای کمتر دیده شده در آن زد و آن فتح هر ۶ بازی اش بود.

دو تیمی شدیم اما...

در شروع مرحله حذفی به سبب برخورد اجباری استقلال با ذوب آهن لاجرم یکی از ۳ نماینده صعود کرده ما حذف شد اما پس از عبور پرسپولیس از سد الجزیره امارات ما دونمایند سر حال و مدعی جدی در مرحله یکچهارم نهایی داریم. درست است که پرسپولیس آن پرسپولیس فروزان نیم فصل اول لیگ هفدهم و کل لیگ شانزدهم نیست اما به لطف دفاع قوی اش

